Reisverslag Sumatra 12 september t/m 6 oktober 2013

Eindelijk is het dan zover: we gaan voor 3 weken naar Sumatra. Na de nodige voorbereidingen o.a. met Eelco zijn we er helemaal klaar voor.

We komen aan in Medan (via Kuala Lumpur) waar we opgewacht worden door Victor. En vanaf het begin is er een klik en loopt het contact perfect en informeel. Al snel zitten we weer in de drukte en de chaos van het Aziatische verkeer. Links en rechts worden we ingehaald door van alles en nog wat. De mantra van Victor zullen we nog zeer regelmatig herhalen: "Alles kan en alles mag in Sumatra". We zijn na aankomst eerst naar zijn huis gegaan waar we hartelijk werden ontvangen door z'n vrouw en schoondochter en waar we een lekkere Indonesische maaltijd hebben gegeten. Voor ons perfect klaargemaakt, want niet te spicy. Na de maaltijd hebben we afscheid genomen en zijn we onze rondreis door Sumatra begonnen. Onze eerste stop was het plaatsje Berastagi, we hebben hier niet veel gezien, omdat we ervoor gekozen hebben om hier alleen maar te slapen en van hieruit de volgende dag naar Ketambe te reizen.

Na heerlijk geslapen te hebben, zijn we de volgende dag op weg gegaan naar Ketambe in de provincie Aceh. Ons doel was om de wilde oerang oetang te spotten in de jungle. Het was een lange rit naar Ketambe, maar er is zoveel moois te zien onderweg dat dit niet uitmaakte.

We zijn o.a. langs 2 vulkanen gereden, waaronder de Singabung, deze blijkt ś avonds nog gerommeld te hebben. In Ketambe hadden we een leuk, basic hutje in de buurt van de rivier en aan de rand van de jungle. Met Johan (eigenaar) hebben we besproken wat we graag wilden doen/zien. Wij hebben in Ketambe 2 dayhikes gedaan om op zoek te gaan naar de oerang oetangs. De 1e dag hebben we ze helaas niet gezien, maar wel andere apen zoals de Makaken en de Thomas Leaf monkeys. Verder hebben we bij de lunchplek bij de rivier heel veel mooie, kleurrijke vlinders gezien die ook nog eens goed bleven zitten voor de foto's.

De 2e dag hebben we meer geluk gehad, we hebben in totaal 5 oerang oetangs gezien, 2 vrouwtjes met ieder een baby en een mannetje. En ja, als je ze dan in het echt ziet, dan is dat heel indrukwekkend. Hoe ze daar slingeren in die bomen, boven je hangen en dan rustig ons zitten aan te staren. WOW!! Moe, maar voldaan keerde we aan het einde van de dag terug naar ons hutje.

De volgende dag hadden weer een lange autorit voor de boeg van Ketambe naar Tongging (dit ligt aan de noordkant van Lake Toba). Echter de natuur had iets spectaculairs voor ons bedacht, op het moment dat we in de buurt kwamen van de Singabung vulkaan vond er een uitbarsting plaats en ja, dat is toch wel heel bijzonder om te zien. Grote brede donkergrijze wolken die uit de vulkaan spuwde met daarbij flinke aswolken. Victor maar scheuren over de weg om goed zicht te hebben op de vulkaan zodat wij maar goede foto's konden nemen. Uiteindelijk bleek die dag dat hij 3 keer is uitgebarsten en dat er in Berastagi een as laag van 3 cm lag. Gelukkig voor ons stond de wind van ons vandaan.

Eind van de middag kwamen we aan in Tongging na eerst nog de Sipo-Piso waterval bezocht te hebben. Het plaatsje Tongging ligt erg mooi gelegen tussen de heuvels en aan de rand van Lake Toba. Voordeel van dit plaatsje is dat er bijna geen toeristen zijn. We zijn de volgende ochtend met Victor de omgeving van Tongging gaan verkennen. Heleboel mooie groene heuvels met overal veldjes met groenten waar mensen aan het werk waren. Verder vindt je overal op de veldjes en de heuvels kleine graftomben in de Batak stijl. Wij vonden het een hele rustgevende omgeving. Na de omgeving te hebben verkend, zijn we op weg gegaan naar Lake Toba.

Bij Lake Toba hebben we 2 nachten bij Carolina geslapen, gerelaxt, een massage ontvangen en zijn we er een dag met scooters op uit gegaan.

Na het relaxen op Lake Toba hadden we 2 lange autoritten voor de boeg. Van Lake Toba naar Sipirok en de dag erna van Sipirok naar Bukkittingi.
Onderweg is er weer meer dan genoeg te zien. Mooie uitzichten, rijstvelden in allerlei stadia. Scooters volgebouwd met o.a. kroepoek, plastic bakken, en groenten. We hebben zelfs een zijspan taxi gezien met zeker wel 15 schoolkinderen die er op zitten, staan, hangen etc. Dit is voor ons echt Azië!

In Sipirok zijn we tijdens het diner verblijd met een optreden van Victor en andere aanwezige gidsen/chauffeurs. In totaal waren er 4 mensen die voor ons hebben opgetreden, maar Victor en zijn saxofoon waren voor ons toch echt de beste!

In Bukkittingi hebben wij verder niet zo heel veel gedaan, omdat wij de stad toch wel heel druk vonden. Dus wij zijn eigenlijk na wat highlights weg gegaan naar Lake Maninjau. De weg met de 44 bochten. Ook hier hadden we veel mooie uitzichten op de omgeving en het meer. We hadden hier een heerlijk hotelletje direct aan het meer. Van te voren hadden we gepland om in de omgeving te gaan lopen of fietsen, maar na 2 reisdagen hebben we alleen maar gerelaxt bij het meer. Maar er is vanaf je luie stoel toch nog een hoop te zien op het meer zoals de lokale vissers, een grote varaan en een mooie zonsondergang.

De volgende stop is voor ons een van de hoogtepunten en dat was de Harau Vallei. Hoge, steile rotsen, met daarom heen rijstvelden. Vooral 's ochtends hadden deze rotsen door de zon een mooie rode kleur en daaromheen het heldere groen van de rijstvelden. Ook hier bijna geen toeristen. De accommodatie (Abdi's homestay) is basic, maar ligt op een prachtige plek. We zijn 1 dag met de eigenaar naar 3 watervallen gelopen en de route gaat in het begin door de rijstvelden heen. Erg mooi gezicht en dan valt het pas op hoe hard werken het is om aan rijst te komen. In 1 van de watervallen kun je zwemmen, wat we ook hebben gedaan.

Na de wandeling zijn we met een betjak door de vallei gereden en zie je nog meer van het plaatselijke leven. Overal wordt je door kinderen nageroepen en maar zwaaien. Aan het einde van de vallei was er nog een 4e waterval. De volgende dag zijn we er zelf op uit getrokken met een scooter en hebben we een ander deel van de vallei verkend. We zijn uiteindelijk op weggetjes terecht gekomen waar volgens ons niet veel toeristen komen. De mensen zijn allemaal erg vriendelijk en vinden het totaal geen probleem dat je foto's van ze maakt. Ook de Harau vallei is erg rustgevend en super mooi.

Na de Harau vallei zijn we naar een ander hoogtepunt van onze vakantie geweest en dat is Kerinci. In dit gebied komen misschien maar 20 toeristen per maand. En daarvan beklimmen de meeste Mount Kerinci, de hoogste vulkaan van Indonesië, ca 3.800 meter. Dat hebben we niet gedaan, want die beklimming blijkt pittig te zijn. De (basic) accommodatie ligt op een mooie plek, recht tegenover de vulkaan met daarvoor de theeplantages.

In Kerinci heb je de 2 na grootste theeplantage ter wereld en deze is echt heel groot. We hebben vooral ś ochtends vroeg de mooiste uitzichten op de vulkaan gehad, mooi ochtendlicht, top helemaal vrij en dan de theeplantages ervoor, schitterend. Wij hebben gekozen om de wandeling te doen naar het 7 bergen meer. Ook een stevige wandeling over grote boomwortels en veel klimmen. Onderweg weer veel mooie natuur, waaronder een aantal vleesetende planten. Eenmaal boven aangekomen viel voor ons het uitzicht een beetje tegen omdat het nogal bewolkt was, maar dat is nu eenmaal de natuur. We hebben ook een grote waterval bezocht in het dorpje "Leter W". Het mooie van deze waterval is dat er een massa water naar beneden komt en toen wij er waren, was er continue een regenboog op de voorgrond.

Bij de accommodatie is het ook heel gemakkelijk om langs de weg tussen de theeplantages te lopen, je ziet de mensen met punthoeden aan het werk en ook hier vinden ze het totaal geen probleem als je foto's maakt.

Ook hier kom je geen toerist tegen en je maakt zo een onderdeel van het dagelijkse leven mee. We zijn daarna nog verder het gebied Kerinci ingetrokken naar het plaatsje Sengui Penuh. Ook voor Victor en Eelco was dit nog een onbekend gebied, we zijn dus eigenlijk een soort proefkonijnen geweest :)
We zijn hier 2 hele dagen geweest, maar volgens ons is er nog wel meer te ontdekken. We zijn beide dagen met een gids op pad geweest. De eerste dag daar hebben we een wandeling gedaan naar 3 watervallen. Victor is deze dag ook mee geweest, omdat hij het ook allemaal wel eens wilde zien.
Het stuk naar de 1e waterval is niet zo heel moeilijk, af en toe over beekjes heen, soms er door heen. En dan worden beloond met een mooie waterval. Op naar de rest, het pad wordt steeds moeilijker en is zeker niet weggelegd voor mensen die wat moeilijker te been zijn. We hebben ons behoorlijk naar boven moeten klauteren en veelvuldig gebruik moeten maken van de boomwortels en takken etc. Maar ook die 2 watervallen waren erg mooi. Terug was zelfs nog wat lastiger, dus jezelf maar veel op de billen naar beneden laten glijden, We zagen er dus fraai uit en zelfs dat weerhoudt de mensen er niet van om graag met ons op de foto te gaan!

De avond hebben we een avondtoer gedaan op de Bukit Tapan road met kans op nachtdieren. Het blijft altijd spannend om zo'n tour te doen, want wat gaan we zien? Gaan we überhaupt wel iets zien? Uiteindelijk hebben wij pech gehad en hebben we 1 loris gezien (een kruising tussen een poes en een beer?) en een mooie grote gele nachtvlinder.

De laatste dag in Kerinci zijn we naar Lempur gereden langs Lake Kerinci en hebben daar met een andere gids en zijn neef een wandeling gedaan naar Dano Kaco (blauw meer). De dagen daarvoor had het in dat gebied veel geregend en dat hebben we geweten. Normaal doe je over die wandeling 6 uur, maar wij hebben er uiteindelijk 7,5 uur over gedaan aangezien het pad nogal erg modderig was. Op de heenweg probeerde we nog langs de plassen te lopen, of moesten we over takken lopen of springen om het water te vermijden. Dat lukte natuurlijk voor geen meter. Onze bergschoenen zagen er niet meer uit. Het laatste half uur moesten we nog 3 beekjes/riviertjes over. 2 konden we nog doen m.b.v. bamboe takken die ter plekke met een machete werden gehakt. De gids en zijn neef liepen er soepeltjes over, maar wij hadden toch wel wat stokken nodig om niet in het water te belanden. Maar toen kwam de verrassing nog: bij de laatste rivier was de bamboebrug weggeslagen en zat er niks anders op om er door heen te lopen. Oké, schoenen aangehouden want de stenen zagen er glad en scherp uit en gaan....

Maar het eindresultaat was dan ook wel geweldig, zulk blauw water hebben we ook nooit gezien. Het is een vreselijk mooie plek om te mogen zijn. WOW!!!! We hebben hier geluncht en genoten van het moois. En daarna door het water en de modder weer terug. We keken nu minder secuur, want vies waren we toch al. Het was het meer dan waard. Victor de lieverd heeft 's avonds onze schoenen nog schoon staan maken.

En toen kwam de dag dat we na 19 dagen afscheid moesten nemen van Victor. Wij zouden deze vreselijke mooie reis afsluiten met een aantal nachten op het eilandje Cubadak (relaxen, snorkelen en zwemmen).

Victor is een betrouwbare chauffeur in het chaotische verkeer van Sumatra, altijd op tijd en zeer zorgzaam en behulpzaam. Daarnaast hebben we ook veel lol met elkaar gehad. En als we nu het nummer horen van Gary Moore (Still got the blues) denken we aan Victor (is nl. zijn favoriete nummer en dit hebben we vaak in de auto gehoord)

We hebben een hele mooie reis gemaakt met vele hoogtepunten. Voor ons waren dat in ieder geval Ketambe, Tongging, Lake Maninjau, Harau Vallei en Kerinci. De natuur in Sumatra is erg mooi, door de jungle maar ook door de vele rijst en theeplantages. We hebben vele mooie dingen gezien die we op onze andere reizen nog niet eerder hebben ervaren. De mensen in Sumatra zijn erg vriendelijk en je wordt snel door ze aangesproken. En anders wordt er wel naar je gezwaaid. Je merkt heel duidelijk dat er nog niet veel toeristen komen, want ze doen totaal niet moeilijk over het nemen van foto's en vaak werden wij op de foto gezet.

Eelco heeft ons zeer goed geholpen om deze reis met ons samen te stellen. Hij heeft ons zeer goed aangevoeld, wat we wel en niet wilden en we konden hem altijd "lastig" vallen als we weer wat wilden veranderen. Samen met Victor hebben ze er voor ons een fantastische reis van gemaakt. We kunnen "Gids in Sumatra" absoluut aanraden.